

førelse, er i sit Princip hensigtsmæssig, og hvorvidt, naar den gennemføres, de Omkostninger, som derved ville paaføres Kongeriget, ikke ville blive uforholdsmæssig store. Jeg har troet, at det vilde være mig tilladt i et senere Møde kortelig at angive de factiske Forhold ved disse tvende Spørgsmaal, og dernæst at overlade til den høitærede Forsamling at tage Beslutning om, hvorvidt disse tvende Spørgsmaal vare af den Bigtighed, at de burde tages under Overveielse af et Udvalg. Det er nu denne Henstilling, jeg gjør, og jeg maa overlade det til den høitærede Formand at afgjøre, hvorvidt han troer, at Sagen kan gaae videre, eller at den lider af saadanne formelle Feil, at den ikke kan fremmes. Forsaavidt det Sidste maatte være Tilfældet, skal jeg tillade mig at conferere med den høitærede Formand om, under hvilken Form Sagen da kan bringes frem, idet jeg anseer den at være af saa stor Bigtighed, at jeg for mit Vedkommende ikke tør lade den falde, men bør æffe den høitærede Forsamlings Beslutning om, hvorvidt de nævnte Punkter bør undersøges i Realiteten eller ikke.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget maatte ønske Ordet med Hensyn til dette formelle Spørgsmaal (Ophold). Jeg skal da blot tillade mig at bemærke, at hvis den ærede Landstingsmand var fremkommen under en eller anden berettiget Form med enten den ene eller den anden af de to Gjenstande, som han ønskede under Overveielse og fremmede, saa vilde det jo være Tiden at spørge, om der skulde nedsettes et Udvalg til at tage dem under Behandling. Der vilde jo vistnok heller ikke med Hensyn til det, som den ærede Landstingsmand attraaer ved sit Forslag, savnes Former, hvorunder det maatte kunne komme frem, saaledes s. Ex. under Interpellationens Form. Men jeg finder overveieude Betænkelighed ved at sætte dette Spørgsmaal under Afgjørelse, naar jeg finder, at dertil aldeles ingen Hjemmel høves. Den ærede Landstingsmand har heller ikke oplyst nogen saadan Hjemmel, og jeg skal derfor blot endnu gjøre opmærksom paa de Consequenser, det kunde lede til, naar et saadant Forslag, som det af ham fremførte, blev antaget.

Vesfely: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, i Anledning af hvad den meget ærede Formand yttrede om at fremsætte Spørgsmaalet under Form af en Interpellation, hvilken Interpellation da maatte være at henvende til Ministeren, at denne Vel ikke kan svare til den Hensigt, som ligger til Grund hos mig, eller til det Formaal, som jeg troer at maatte virke hen til. Det er nemlig ikke nogen Discussion om Sagen, men en Betænkning, som jeg troer det nødvendigt, at man søger at fremkalde. Hvorvidt iøvrigt altsaa det, jeg her har givet Oplysning om, nemlig disse 2 Spørgsmaal, som jeg anseer det vigtigt at henlede Opmærksomheden paa, ikke er tilstrækkeligt til at bøde paa den formelle Feil, som den meget ærede Formand finder at være tilstede, det skal jeg henstille til den meget ærede Formands Afgjørelse.

B. Christensen: Ja, jeg vilde tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at den meget ærede sidste Taler uden Vanskelighed og, saavidt jeg tør formode, fuldstændigt ifølge hans Formaal vil kunne naae sin Hensigt ved at gaae den Vel, at tage sit nærværende Forslag tilbage og derimod fremkomme med et nyt, der omtrent gaaer ud paa, at Thinget skulde med Hensyn til dette Punkt, disse to Gjenstande han nævuede, tage den Beslutning, hvilket jo hjemles i vort Forretningsregulativ, at nedsette en Commission, der havde at afgive Beretning om disse to Gjenstandes nærværende Stilling og Bessaffenhed. Efter private Uttringer, hvormed den sidste ærede Taler har udladt sig til mig, tør jeg antage, at hans Hensigt derved vil fuldkommen naaes, og jeg kan ikke forstaae den meget ærede Formand og heller ikke Bestemmelserne i Regulativet anderledes, end at man i al Fald ret vel kan gaae denne Vel til Fyldestgjørelse af hvad den sidste ærede Taler har meent. Den særegne Stilling, som dette Thing ifølge Grundloven, i det mindste efter Manges Formening, indtager til finantstille Spørgsmaal, gjør jo vistnok Behandlingen af denne Sag, paa Grund af mangfoldige Hensyn ønskelig i en saadan Comitee, der med Lethed kunde conferere med et andet Sted.